

Paa Gliben er fastgjort en Stage af 6—8 Mens Længde til at sænke og optage den med. Dette Redskab bruges fra Vaad eller i Almindelighed fra to sammenhæftede Vaade, saaledes at en Fisser i den ene Vaad sænker Gliben mod Havbunden med Munden mod den anden Vaad, fra hvilken da en Mand idelig støder frem for sig mod Bunden med en Stage med et Tvætræ („Kroje“, i Sjælland „Grutte“), hvorved Aalen opskræmmes og jaes ind i Gliben. Paa Limfjorden er dette Redskab i Almindelighed brugt af „Strygglibeskfaber“, saaledes at der i hver Vaad var 4 Mand, nemlig 4 med Glibe i den ene Vaad og 4 Mand til at kroje i den anden. Dette Redskab er af alle Limfjordskommissioner blevet almindelig fordømt, fordi Fisseynge og Leg, som findes paa og mellem Tangen, hvor Redskabet bruges, i Mængde bliver kunst og ødelagt af „Krojen“, ligesom ogsaa Grøden oprives og beffadiges. Brugen af Strygglibe er ogsaa forbudt i Limfjorden, og vi for-mene, at dette Forbud bør udstrækkes til alle Vaade paa vort Soterritorium.

Plumpstangen er et Stykke almindeligt Stangjern, omtrent 2 Fod langt og af Vægt 16 Pd., til hvis ene Ende er fastgjort et Sav- eller Piglyster, og i et Dje i den anden Ende en Linie afpasket efter Dydden der plumpes paa. Dette Redskab bruges fra Vaad, der driver tværs for Vinden, og i hvilken flere kunne staa jævnsides, saaledes at det paa de Steder, hvor Aalen antages at have Leie, først drages 1 à 2 Men op fra Bunden, og derpaa, naar Linien paa engang slappes, ved sin egen Vægt plumper ned i Grunden, hvor da Aalen, naar den tilfældig ligger for, enten spiddes paa Braaddene af Piglysteret eller klemmes fast mellem Flænen og Tungen paa Savlysteret. Malekammen er en længere Stage, hvis ene Ende er besat med en Del omtrent 3 Tommer lange Ferpigge, der sidde ofte kun i c. $\frac{1}{2}$ Tommes Afstand fra hverandre, hvad der naturligvis gjør Redskabet saameget desto skadeligere; dette Redskab bruges fra Vaad paa Steder, hvor der er stærk Grøde, idet det hugges ind gennem Toppen af Grøden og ved et raff Kast eller Drag atter føres ind i Vaaden, hvorved den Aal, der fandtes i Grøden, bliver spiddet paa Piggene eller Tandterne og saaledes fangen. At begge disse Redskaber ved hele deres Indretning og Brugsmaade maa oprive og beffadige Planteværten paa Havbunden er selvindlysende; paa den anden Side anføres, at de — som, saa vidt vides, endnu kun bruges paa Limfjorden (Savlystret dog ogsaa ved Kjøbenhavn) — give Fisserne en ret ordentlig Indtægt, ligesom de have det samme Fortrin som alle Malestangsredskaber, at de ere lette at overkomme for Fattigfolk og saaledes egne sig til at skaffe Smaafolk et lille Bierhverv. De have begge udtryffeligt været forbudte i den ældre Limfjordslovgivning, indtil Loven af 22de Marts 1867 indrømmede deres Brug med nogle faa, mindre betydende Begrænsninger. De ere imidlertid efter Udvalgets Mening, om saa maa siges, grusomme Fisseredskaber, der, idet de bruges i Blinde, gjøre megen Skade ved at faare ikke blot Aal, men megen anden i Grøden staaende Fiss, som ikke fanges, men siden døer; dette er altsedes uundgaaeligt ved deres Brug; og medens vel det samme tilbørlig kan anføres om Malestangen i Almindelighed, er der dog den store Forskjel paa disse Redskaber, at Malestangen føres med langt større Sikkerhed end Plumpjernet eller Malekammen, og at det ved Malestangen for den tilvante Fisser er let at mærke, naar Jernet rammer en Aal, som da strax stryges af det; dette er derimod ikke Tilfældet ved Brugen af de andre to Redskaber, og det hændes navnlig ofte, at en paa Plumpjernet spiddet Aal, hvis den ikke under Optagene atter glider af, bliver siddende under flere paafølgende Plump, og da formedelst Bridningerne gjenmebores flere Steder og mishandles paa en uheldig Maade. Naar der til Fordel for dem anføres, at de kunne bruges paa dybere Vand end Malestangen, da gjælder dette kun for Plumpjernet vedkommende, og har i det Hele ikke stort at betyde, da Malestangning kan ske paa temmelig dybt Vand.

I Betragtning af det Anførte om disse Redskabers skadelige Virkninger ved Dyrkning af Havbunden med dens Plantevært paa større Strækninger, som det i en kort Tid med dem er muligt at overfare, — om de oftest drøbende Saar, der ved dem i Blinde tilføjes saavel Aal som mange andre Fiske, har Udvalget enstemmig forment, at de, som forkastelige, bør forbydes overalt i Landet, og at Smaafolk ville finde tilstrækkelig Fyldestgjørelse ved at tillades Brugen af de ifølge Konstruktion og Anvendelsesmaade dog mindre skadelige Pig- og Savlystre paa Stage, de første egnede for fastere, de sidste for blød Bund. Det Børn, som Lov af 22de Marts 1867 § 5 har stillet mod Misbrug af dem ved at fassætte visse Afstande for deres Brug i Nærheden af andre Fisseriredskaber, maa Udvalget anse for i og for sig betydningsløst, ialfald fordi Overholdelsen ikke er til at kontrollere.

§ 8. For at forebygge Fangst og Ødelæggelse af umoden Fiss og Fisseynge har det fra gammel Tid for Limfjorden været foreskrevet, at Fissegarne ikke maatte have for smaa Maffer, og det Maal, Mafferne maatte have, er bestemt ved et autoriseret Skjelde, der skal passe i Mafferne. Denne Regel var det ved Kristian den Femtes Lov tilfattet at gjøre almindelig for hele Landet, idet det i 5—10—45 hedder „og skal ingen Garn, som have mindre Maffer end det som samme Skjelde udviser, bruges i Limfjorden eller nogen anden Steds over alt Riget“, ligesom der og tidligere, i det mindste paa sine Steder (Helsingør) havde været normeret Skjelder til Binding af